

HELSINKI

- Domnule Avramescu, audierile viitorilor ambasadori nu sunt, de obicei, un subiect de presă. De ce a fost altfel în cazul dvs.?

- Pentru că există o tentație pe care unii o au, de a politiza absolut orice.

- Dar propunerea dvs. ca ambasador în Finlanda și Estonia nu ar fi o numire politică?

- Nu. Eu am lucrat, în 1991, la Ministerul de Externe, unde am intrat prin concurs. Mi-am dat demisia în același an pentru a studia Oxford, la St. Antony's College, unul dintre cele mai bune locuri, în lume, pentru a studia relațiile internaționale și politica comparată. Din 2004 predau la Facultatea de Științe Politice a Universității București diferite subiecte cu directă relevanță pentru activitatea diplomatică. Acesta nu este un traseu politic, ci unul profesional.

- Ce cursuri predați?

- Istoria ideilor politice și teorii ale democrației. La nivel de master țin și un curs despre literatura de călătorie și teoriile politice moderne. Majoritatea cursurilor le țin în limba engleză. Unii dintre studenții noștri sunt străini, mulți din Europa de Est.

- Este de ajutor filozofia politică într-o carieră diplomatică?

- Desigur. Ne ajută să ne formăm un set de argumente, un întreg vocabular. Teme importante din teoria statului și din teoria relațiilor internaționale sunt discutate în departamentele de filozofie și de teorie politică.

- Ați călătorit mult?

- Am fost plecat din țară mai mult de opt ani de când am terminat facultatea, în 1991. Am fost, printre altele, cercetător la Institutul de Istorie din Viena și am primit o bursă de excelență a Uniunii Europene pentru o cercetare despre ideile cu privire la pace în teoriile politice ale secolelor 17-19.

- Ce legătură aveți cu Finlanda?

- Am locuit în Finlanda aproape doi ani. Am avut două burse postdoctorale la Universitatea din Helsinki. Din 2008 sunt docent al Universității și predau acolo, în fiecare an, cursuri de filozofie politică.

- Cum ați caracteriza sistemul politic finlandez?

- Este un regim în care Parlamentul unicameral are un rol central. Constituția finlandeză este una dintre cele mai recente din Uniunea Europeană, intrând în vigoare în anul 2000. Sistemul legal însă este destul de diferit de acela românesc.

- Iar sistemul educațional?

- Școala finlandeză este una dintre cele mai apreciate din lume. Modelul finlandez a fost luat în calcul atunci când a fost scrisă, la noi, ultima versiune a Legii Educației. Secretul însă, dacă există unul, nu ține atât de instituții impersonale și de reguli abstracte, ci de atitudinea oamenilor față de educație. Cât privește învățământul universitar, acesta este foarte competitiv, iar studenții și cercetătorii sunt foarte mobili pe plan internațional.

- Relațiile economice bilaterale la ce nivel sunt?

- Unul foarte bun, iar dinamica este pozitivă. Nokia este unul din principalii exportatori ai României. Investiții finlandeze apreciabile există și în alte domenii, cum ar fi construcțiile și comerțul. Dacia este prezentă pe piața finlandeză. Trebuie, totuși, să facem mai bine cunoscut potențialul economiei românești.

- Există o comunitate românească în Finlanda sau în Estonia?

- În Estonia sunt foarte puțini români, dar în Finlanda există o comunitate considerabilă. Sunt concentrați în Capitală și în orașele învecinate. Cei mai mulți sunt bine integrați, având cariere de succes.

- Ce credeți despre votul românilor din străinătate?

- Orice cetățean român are acest drept, garantat constituțional. Trebuie să găsim soluții corecte, sigure, pentru a permite tuturor românilor care doresc să voteze să își exercite act drept. Tehnic, nu este dificil. Ceea ce probabil lipsește este voința politică.

- Cum vedeți diplomația românească în următorii 10 ani?

- Nimeni nu este profet, așa că voi exprima doar o speranță. Avem nevoie de o deschidere către profesionalismul elitelor academice și ale societății civile. Dar totul depinde de felul în care evoluează societatea românească.

Interviu consemnat
de Horia Alexandrescu